УДК 78.071.2:004.9:316.77
DOI https://doi.org/10.32782/2224-0926-2026-3-58-5

Суботенко Дмитро Анатолійович
учитель вищої кваліфікаційної категорії,
учитель-методист, учитель мистецтва,
Ліцей імені Михайла Драгоманова
https://orcid.org/0009-0006-0526-8649

МУЛЬТИМЕДІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СУЧАСНОМУ МУЗИЧНОМУ ВИКОНАВСТВІ: АВТОРСЬКА МОДЕЛЬ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ НА ПРИКЛАДІ ТВОРЧОГО ПРОЄКТУ SUBOTENKO BAND

У статті досліджено мультимедійні технології як чинник розвитку сучасного музичного виконавства та репрезентації української музичної культури в умовах цифрової трансформації культурного простору. Актуальність дослідження зумовлена поширенням цифрових форм художньої комунікації, інтеграцією аудіовізуальних засобів у музичне мистецтво та зміною способів функціонування музичного твору в сучасному медіасередовищі.

Метою статті є обґрунтування авторської моделі мультимедійної репрезентації української музичної культури на прикладі творчого проєкту SUBOTENKO BAND шляхом комплексного мистецтвознавчого аналізу трьох різножанрових музичних творів і виявлення особливостей взаємодії виконавської інтерпретації, цифрового музичного виробництва, аудіовізуальної репрезентації та цифрової медіакомунікації в сучасному музичному виконавстві.

Методологічну основу дослідження становлять загальнонаукові та спеціальні мистецтвознавчі методи, зокрема системний, структурно-функціональний, порівняльний і мистецтвознавчий аналіз, а також метод case study.

На матеріалі трьох різножанрових музичних творів проаналізовано особливості інтеграції виконавської інтерпретації, цифрового музичного виробництва й аудіовізуальних засобів. Доведено, що їх взаємодія сприяє актуалізації української музичної традиції, розширює можливості художньої комунікації та формує сучасні способи репрезентації музичного твору в цифровому культурному просторі.

Наукова новизна полягає у комплексному мистецтвознавчому обґрунтуванні запропонованої авторської моделі, розробленої на прикладі творчого проєкту SUBOTENKO BAND, яка узагальнює принципи використання мультимедійних технологій у репрезентації української музичної культури.

Ключові слова: *мультимедійні технології, музичне виконавство, українська музична культура, мультимедійна репрезентація, цифрове музичне виробництво, аудіовізуальний дискурс, мистецтвознавчий аналіз, творчий проєкт SUBOTENKO BAND.*

Subotenko Dmytro. Multimedia Technologies in Contemporary Musical Performance: An Authorial Model for Representing Ukrainian Musical Culture Based on the SUBOTENKO BAND Creative Project

The article examines multimedia technologies as a factor in the development of contemporary musical performance and the representation of Ukrainian musical culture in the context of the digital transformation of cultural space. The relevance of the study is determined by the rapid development of digital forms of artistic communication, the integration of audiovisual media into musical practice, and the transformation of the modes of existence and dissemination of musical works in the contemporary media environment.

The purpose of the article is to substantiate an authorial model for representing Ukrainian musical culture based on the SUBOTENKO BAND creative project through a comprehensive musicological analysis of the interaction between performance interpretation, digital music production, and multimedia technologies.
The methodological framework combines general scientific and specialized musicological methods, including systemic, structural-functional, comparative, and musicological analysis, as well as the case study method.
The study analyzes three musical works representing different genres in order to identify the specific features of integrating performance interpretation, digital music production, and audiovisual media.
The findings demonstrate that the interaction of these components contributes to the actualization of the Ukrainian musical tradition, expands the possibilities of artistic communication, and shapes contemporary forms of representing musical works within the digital cultural environment.
The scientific novelty of the study lies in the comprehensive musicological substantiation of an original authorial model developed on the basis of the SUBOTENKO BAND creative project, which generalizes the principles of applying multimedia technologies to the representation of Ukrainian musical culture.
Key words: *multimedia technologies, musical performance, Ukrainian musical culture, multimedia representation, digital music production, audiovisual discourse, musicological analysis, SUBOTENKO BAND creative project.*

Вступ. Цифрова трансформація сучасного культурного простору істотно змінює способи створення, функціонування та художньої рецепції мистецьких творів. Одним із найхарактерніших проявів цих процесів є медіатизація музичного мистецтва, унаслідок якої традиційна концертна модель існування музичного твору дедалі активніше доповнюється цифровими формами художньої комунікації. Якщо раніше основними способами репрезентації музики були концертне виконання та студійний звукозапис, то сьогодні музичний твір дедалі частіше постає як цілісний аудіовізуальний феномен, у якому поєднуються виконавська інтерпретація, цифрове музичне виробництво, відеоряд і сучасні засоби мережевої комунікації.

У сучасному мистецтвознавчому дискурсі медіатизація музичного мистецтва розглядається як закономірний етап розвитку художньої комунікації, що супроводжується інтеграцією цифрових технологій у всі етапи існування музичного твору[1].

Такі процеси відповідають сучасним тенденціям медіатизації музичного мистецтва, у межах яких цифрові технології стають органічною складовою художньої творчості та музичної комунікації.

За таких умов мультимедійні технології виходять за межі суто технічного забезпечення творчого процесу й набувають значення важливого чинника художньої комунікації. Вони впливають не лише на способи створення та поширення музичного твору, й на його інтерпретацію, аудіовізуальне втілення та особливості сприйняття в цифровому культурному середовищі. У результаті змінюється модель функціонування музичного твору, який дедалі частіше існує як інтегрований мистецький продукт, що поєднує музичний, візуальний і цифровий компоненти.

Такі процеси безпосередньо впливають і на сучасні способи репрезентації української музичної культури. Цифрові платформи, соціальні мережі, відеохостинги та стримінгові сервіси значно розширюють можливості популяризації українського музичного

[1] Couldry N., Hepp A. The Mediated Construction of Reality. Cambridge : Polity Press, 2017. 290 p.

мистецтва, забезпечуючи його доступність для широкої аудиторії. Водночас ефективність такої репрезентації визначається не лише використанням сучасних технологій, а й здатністю інтегрувати їх у цілісну художню концепцію, у якій мультимедійні засоби органічно взаємодіють із музичним змістом твору.

Сучасні дослідження цифрової культури підтверджують, що ефективність репрезентації культурної спадщини безпосередньо залежить від поєднання цифрових технологій із цілісною художньою концепцією твору[2].

У сучасному мистецтвознавстві активно досліджуються процеси медіатизації музичного мистецтва, інтермедіальності, цифрової культури та аудіовізуальної комунікації, що охоплюють різні аспекти функціонування музичного мистецтва в сучасному медіасередовищі. Концепцію медіатизації культури та художньої комунікації розробили Н. Кадрі (N. Couldry) і А. Гепп (A. Hepp), які доводять, що цифрові медіа істотно змінюють способи функціонування культурних практик. У свою чергу, П. Ауслендер (P. Auslander) аналізує трансформацію музичного виконавства в умовах медіатизованої культури, тоді як Н. Кук (N. Cook) розглядає особливості сучасного музичного сприйняття. Проблеми платформізації цифрового культурного простору висвітлено у працях Й. ван Дейк (J. van Dijck), Т. Пулла (T. Poell) та М. де Ваал (M. de Waal). В українському науковому дискурсі питання цифрової культури, культурної пам'яті, сучасних виконавських практик і мультимедійних технологій досліджують В. Волинець, Ю. Трач, А. Тормахова та М. Григор'єва. Їхні праці висвітлюють окремі аспекти цифрової культури, культурної пам'яті, сучасного музичного виконавства й мультимедійних практик, що створює важливе теоретичне підґрунтя для подальшого мистецтвознавчого осмислення сучасного музичного виконавства. Водночас сучасні наукові праці переважно висвітлюють окремі аспекти цифрової трансформації музичного мистецтва, тоді як питання комплексної взаємодії виконавської інтерпретації, цифрового музичного виробництва та мультимедійної репрезентації української музичної культури залишаються недостатньо розробленими.[3]

Попри значний науковий доробок, більшість досліджень зосереджується на окремих технологічних, культурологічних, педагогічних або комунікативних аспектах цифровізації музичного мистецтва. Значно менше уваги приділено комплексному мистецтвознавчому аналізу мультимедійних технологій як чинника сучасного музичного виконавства та їхній ролі у формуванні нових моделей репрезентації української музичної культури.

У науковій літературі наголошується, що мультимедійні технології істотно розширюють можливості художньої репрезентації, поєднуючи музичний, візуальний та інформаційний компоненти в єдиному комунікативному просторі.

Особливої актуальності ця проблема набуває в діяльності сучасних авторських мистецьких проєктів, у яких музичне виконавство, композиторська творчість, цифрове музичне виробництво, відеомистецтво та мережева комунікація поєднуються в єдиному художньому процесі. Саме такі творчі практики дають змогу дослідити мультимедійні технології не лише як технічний ресурс, а як важливий складник сучасної художньої мови.

---

[2] Волинець В., Трач Ю. Цифрова культурна пам’ять України у період війни: трансформації, виклики та перспективи. *Питання культурології.* 2026. (47). С. 130–142. https://doi.org/10.31866/2410-1311.47.2026.360791

[3] Auslander P. Liveness: Performance in a Mediatized Culture. 3rd ed. London: Routledge, 2023. 248 p.

У цьому дослідженні творчий проєкт SUBOTENKO BAND розглядається не як універсальна модель репрезентації української музичної культури, а як репрезентативний мистецький кейс (case study), що дає змогу комплексно проаналізувати взаємодію виконавської інтерпретації, авторського аранжування, цифрового музичного виробництва та аудіовізуальних засобів. Аналіз різножанрових творів, реалізованих у межах цього проєкту, дозволяє простежити особливості використання мультимедійних технологій у сучасному музичному виконавстві та на цій основі обґрунтувати авторську модель репрезентації української музичної культури на прикладі творчого проєкту SUBOTENKO BAND. Використання творчого проєкту як репрезентативного кейсу відповідає сучасним підходам до мистецтвознавчих досліджень, у яких індивідуальна художня практика розглядається як підстава для виявлення загальних закономірностей розвитку сучасного музичного виконавства[4].

Таким чином, актуальність дослідження визначається необхідністю комплексного мистецтвознавчого осмислення процесів цифрової трансформації музичного мистецтва, теоретичного обґрунтування нових моделей функціонування музичного твору в цифровому культурному просторі та дослідження можливостей мультимедійних технологій у репрезентації української музичної культури. Саме ці положення визначають логіку дослідження, його методологічні засади та подальший аналіз запропонованої авторської моделі.

З огляду на окреслену наукову проблему, **метою статті** є обґрунтування авторської моделі мультимедійної репрезентації української музичної культури на прикладі творчого проєкту **SUBOTENKO BAND** шляхом комплексного мистецтвознавчого аналізу трьох різножанрових музичних творів і виявлення особливостей взаємодії виконавської інтерпретації, цифрового музичного виробництва, аудіовізуальної репрезентації та цифрової медіакомунікації в сучасному музичному виконавстві.

Матеріали та методи. Теоретико-методологічною основою дослідження стали сучасні положення мистецтвознавства, культурології та теорії цифрової культури, що висвітлюють процеси медіатизації музичного мистецтва, інтермедіальності, цифрової культури та розвитку мультимедійних форм художньої комунікації. Методологія дослідження ґрунтується на комплексному підході, який поєднує загальнонаукові та спеціальні мистецтвознавчі методи й дає змогу розглядати мультимедійні технології не лише як технічний інструментарій, а як важливий чинник сучасного музичного виконавства. Такий підхід узгоджується із сучасними науковими уявленнями про цифрову культуру, відповідно до яких мультимедійні технології розглядаються як складова художнього процесу та культурної комунікації, а не лише як засіб технічного забезпечення мистецької діяльності[5].

Матеріалом дослідження стали аудіовізуальні музичні твори, створені в межах творчого проєкту SUBOTENKO BAND[6], що репрезентують різні жанрові напрями сучасної української музичної культури. Для аналізу відібрано три різножанрові твори: авторську інтерпретацію української народної колядки «Добрий вечір тобі, пане господарю»,

[4] Григор'єва М. С. Історично інформоване вокальне виконавство у дзеркалі сучасних музикознавчих досліджень. Українська музика. 2025. № 2 (53). DOI: https://doi.org/10.32782/2224-0926-2025-2-53-4

[5] Тормахова А. Цифрові технології як основа формування digital anthropology. *Українська культура : минуле, сучасне, шляхи розвитку.* 2023. Вип. 47. С. 45–49. https://doi.org/10.35619/ucpmk.v47i.721

[6] Суботенко Д. А. «Прелюдія для бандури»: аудіовізуальний інструментальний твір (творчий проєкт SUBOTENKO BAND). Facebook. URL: https://www.facebook.com/reel/1084570902164774 (дата звернення: 15.01.2026).

вокальну композицію «Зіронько ясна, світи» (слова Марії Зубрій, музика Дмитра Суботенка) та інструментальний твір «Прелюдія для бандури» (музика Дмитра Суботенка). Такий добір матеріалу дає можливість простежити особливості функціонування авторської моделі в різних жанрово-стильових умовах сучасного музичного виконавства.

Провідним методологічним підходом дослідження є case study, що дало змогу розглядати творчий проєкт SUBOTENKO BAND як репрезентативний мистецький кейс для аналізу сучасних мультимедійних практик у музичному виконавстві. Використання цього підходу забезпечило комплексне дослідження взаємодії виконавської інтерпретації, авторського аранжування, цифрового музичного виробництва, аудіовізуальних засобів і мережевої комунікації в межах єдиного художнього процесу.

У процесі дослідження застосовано системний метод, який забезпечив розгляд музичного твору як цілісної художньої системи, сформованої взаємодією музичного тексту, виконавської інтерпретації, цифрового звукового середовища, відеоряду та засобів цифрової комунікації. Структурно-функціональний метод використано для визначення взаємозв'язків між компонентами мультимедійної репрезентації та з'ясування їхніх функцій у художньому процесі.

Мистецтвознавчий аналіз застосовано для дослідження музичної драматургії, особливостей виконавської інтерпретації, тембрової організації, авторського аранжування, цифрового музичного виробництва та взаємодії музичного й візуального компонентів аудіовізуального твору. Порівняльний метод дав змогу зіставити особливості мультимедійної репрезентації творів різної жанрово-стильової природи та виявити спільні закономірності їх функціонування в цифровому культурному просторі.

Аналіз і узагальнення наукових джерел використано для систематизації сучасних наукових підходів до дослідження медіатизації музичного мистецтва, інтермедіальності, цифрової культури та аудіовізуальної комунікації. Це дало змогу визначити концептуальні засади дослідження та окреслити його місце в сучасному мистецтвознавчому дискурсі. Використання сучасних теоретичних підходів забезпечило можливість інтерпретації отриманих результатів у ширшому контексті розвитку цифрового музичного мистецтва та мультимедійних художніх практик[7].

На завершальному етапі застосовано метод концептуального моделювання, який став основою для розроблення авторської моделі репрезентації української музичної культури на прикладі творчого проєкту SUBOTENKO BAND. Побудована модель узагальнює результати комплексного аналізу та відображає взаємодію виконавської інтерпретації, мультимедійних технологій, цифрового музичного виробництва, аудіовізуальних засобів і художньої комунікації як взаємопов'язаних складників єдиного творчого процесу.

Запропонована методологія поєднує традиційний мистецтвознавчий аналіз із дослідженням сучасних цифрових художніх практик. На відміну від підходів, у яких цифрові технології розглядаються переважно як засіб фіксації чи поширення музичного твору, у цьому дослідженні вони осмислюються як невід'ємний складник його художньої структури, що впливає на виконавську інтерпретацію, аудіовізуальне втілення та комунікацію з аудиторією. Це забезпечило перехід від аналізу окремих аудіовізуальних творів до концептуального узагальнення закономірностей функціонування мультимедійних технологій у сучасному музичному виконавстві та стало підґрунтям для обґрунтування авторської моделі репрезентації української музичної культури на прикладі творчого проєкту SUBOTENKO BAND.

[7] Cook N. Music: A Very Short Introduction. 2nd ed. Oxford: Oxford University Press, 2021. 176 p.

Результати. Комплексний мистецтвознавчий аналіз трьох різножанрових аудіовізуальних творів творчого проєкту SUBOTENKO BAND засвідчив, що мультимедійні технології виконують різні художні функції залежно від жанрових особливостей музичного матеріалу. Водночас у всіх досліджуваних творах вони забезпечують цілісну взаємодію виконавської інтерпретації, цифрового музичного виробництва, аудіовізуальних засобів і цифрових каналів поширення, формуючи сучасні способи репрезентації музичного твору.

Художня концепція творчого проєкту SUBOTENKO BAND сформувалася на основі багаторічного виконавського досвіду його учасників – Тетяни та Анатолія Суботенків, артистів Черкаського академічного заслуженого українського народного хору (1980–1986 рр.), а згодом учасників сімейного дуету «Чарівне зілля» та вокально-інструментального ансамблю «Дивоцвіт». Набутий творчий досвід став підґрунтям для поєднання академічної вокальної школи, української народнопісенної традиції та сучасних мультимедійних засобів у межах авторської виконавської практики.

Обраний творчий проєкт розглядається як репрезентативний мистецький кейс (case study), що дає змогу простежити особливості використання мультимедійних технологій у сучасному музичному виконавстві на матеріалі творів різної жанрової природи. Порівняльний аналіз авторської інтерпретації української народної колядки «Добрий вечір тобі, пане господарю», вокальної композиції «Зіронько ясна, світи» та інструментального твору «Прелюдія для бандури» дав змогу виявити як спільні принципи, так і жанрово зумовлені особливості мультимедійної репрезентації. Саме узагальнення отриманих результатів стало підставою для обґрунтування авторської моделі репрезентації української музичної культури на прикладі творчого проєкту SUBOTENKO BAND.

Авторська аудіовізуальна інтерпретація української народної колядки «Добрий вечір тобі, пане господарю»[8] демонструє один із можливих способів сучасної репрезентації традиційного музичного матеріалу засобами мультимедійних технологій. У запропонованому трактуванні народна колядка зберігає свої основні жанрові та образно-інтонаційні ознаки, водночас набуваючи нового художнього звучання завдяки поєднанню виконавської інтерпретації, сучасного аранжування, цифрового звукозапису та аудіовізуального оформлення.

Авторське аранжування спрямоване не на буквальне відтворення традиційного музичного матеріалу, а на його сучасне художнє переосмислення. Зберігаючи інтонаційну основу колядки, воно поєднує традиційне звучання із сучасними засобами аранжування, звукорежисури та просторової обробки звуку. Завдяки цьому твір набуває нової художньої виразності, залишаючись упізнаваним і стилістично цілісним.

Важливу роль у формуванні художнього образу відіграє ансамблеве виконання. Поєднання академічної вокальної культури з природністю народнопісенного інтонування забезпечує органічне звучання ансамблю та зберігає характерні риси української багатоголосної традиції. Вокальні партії не протиставляються одна одній, а формують єдиний звуковий простір, що підсилює цілісність музичної драматургії.

Суттєвим складником художньої концепції є цифрове музичне виробництво. Студійний звукозапис, редагування, просторова обробка звуку та мастеринг забезпечують акустичну збалансованість ансамблевого звучання, зберігаючи природність вокальних

[8] Суботенко Д. А. «Добрий вечір тобі, пане господарю»: авторська аудіовізуальна інтерпретація української народної колядки (творчий проєкт SUBOTENKO BAND). Facebook. URL: https://www.facebook.com/reel/1624658474260852 (дата звернення: 12.01.2026).

тембрів і виразність виконавської інтерпретації. У цьому випадку цифрові технології не підміняють музичний зміст твору, а розширюють його художні можливості.

Важливе значення має і відеоряд, який не ілюструє музичний текст буквально, а доповнює його художній зміст. Композиція кадру, колористичне вирішення, монтаж і візуальні образи взаємодіють із музичною драматургією, формуючи цілісний аудіовізуальний образ. Такий підхід сприяє сучасному сприйняттю традиційного твору та актуалізує його культурний потенціал у цифровому середовищі.

Отримані результати свідчать, що використання мультимедійних технологій у цьому випадку не змінює жанрової природи колядки, а створює нові можливості для її художньої інтерпретації та сучасної репрезентації. Поєднання виконавської майстерності, цифрового музичного виробництва й аудіовізуальних засобів забезпечує цілісність художнього образу та сприяє популяризації української музичної традиції в сучасному культурному просторі.

Представлений приклад засвідчує, що використання мультимедійних засобів не змінює художню природу твору, а розширює можливості його сучасної культурної репрезентації.[9]

Інший аспект використання мультимедійних технологій представлено в авторській вокальній композиції «Зіронько ясна, світи» (слова Марії Зубрій, музика Дмитра Суботенка)[10]. На відміну від інтерпретації народної колядки, у цьому випадку мультимедійні засоби сприяють художній репрезентації сучасного авторського твору, поєднуючи поетичний текст, музичну драматургію, виконавське втілення та цифрові форми поширення.

Поетичний текст Марії Зубрій вирізняється ліричною образністю та органічно взаємодіє з музичною концепцією твору[11]. Мелодика композиції характеризується широким співучим розвитком, природною вокальною теситурою та інтонаційною виразністю, що забезпечує її доступність для виконання різними вокальними складами й сприяє активному входженню твору до сучасної виконавської практики.

Виконавська інтерпретація, сучасне аранжування та цифрове музичне виробництво формують цілісний художній образ композиції. Засоби звукозапису, звукової обробки та аудіовізуального оформлення не лише забезпечують якісну презентацію твору, а й розширюють можливості його художнього сприйняття в цифровому середовищі.

Особливий інтерес становить подальше функціонування композиції після її оприлюднення. Аналіз виконавської практики засвідчив, що твір увійшов до репертуару вокальних ансамблів, дуетів, тріо та інших творчих колективів. Це свідчить про його вихід за межі індивідуального авторського виконання та включення до ширшого культурного обігу. У цьому випадку цифрові платформи виконують не лише функцію поширення музичного матеріалу, а й сприяють його творчому переосмисленню в нових виконавських інтерпретаціях.

Отримані результати дають підстави стверджувати, що мультимедійні технології забезпечують не лише ефективну презентацію сучасного авторського твору, а й створюють

---

[9] Van Dijck J., Poell T., de Waal M. The Platform Society: Public Values in a Connective World. Oxford : Oxford University Press, 2018. 226 p.

[10] Суботенко Д. А. «Зіронько ясна, світи» (слова Марії Зубрій, музика Дмитра Суботенка): аудіовізуальний музичний твір (творчий проєкт SUBOTENKO BAND). Facebook. URL: https://www.facebook.com/reel/1169388233612192 (дата звернення: 15.01.2026).

[11] Зубрій М. «Зіронько ясна, світи»: авторський поетичний текст. Facebook. URL: https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid0ZALy1Yz4fTBxNFhSdskKGe1biVY325f5AxAwDuCsJEWmdegKKZW539NrdDKkBhN5l&id=100023045088439 (дата звернення: 13.01.2026).

умови для його подальшого функціонування в музичній культурі. Поєднання виконавської інтерпретації, цифрового музичного виробництва та мережевих платформ розширює комунікативний потенціал композиції й сприяє її інтеграції в сучасний культурний простір. Художня цінність такого підходу полягає насамперед у збереженні авторської концепції твору за одночасного використання сучасних цифрових засобів його поширення.

Третій досліджуваний кейс – «Прелюдія для бандури» (музика Дмитра Суботенка) – репрезентує особливості використання мультимедійних технологій у сучасному академічному інструментальному виконавстві[12]. На відміну від попередніх творів, у яких провідну роль відіграє вокальна складова, композиція зосереджує увагу на розкритті художньо-виражальних можливостей бандури в поєднанні із сучасними цифровими засобами музичного виробництва.

Твір демонструє сучасний підхід до трактування бандури як концертного академічного інструмента, здатного реалізовувати різноманітні художні завдання. Композиторське рішення ґрунтується на поєднанні національно забарвленого інтонаційного мислення із засобами сучасної академічної музичної мови, що забезпечує індивідуальність тематичного матеріалу без прямого цитування фольклорних джерел.

Драматургія композиції побудована за принципом поступового розвитку музичного матеріалу – від стриманого експозиційного розділу до емоційно насиченої кульмінації з подальшим драматургічним завершенням. Послідовне розгортання тематизму, варіативність фактури та темброві контрасти формують цілісний художній образ твору й підкреслюють широкі виражальні можливості інструмента.

Важливу роль у художній реалізації композиції відіграють сучасні цифрові засоби музичного виробництва. Використання цифрових оркестрових бібліотек спрямоване не на імітацію традиційного симфонічного оркестру, а на створення нового тембрового середовища, яке органічно взаємодіє зі звучанням бандури. У поєднанні із засобами звукорежисури це розширює художню палітру твору, підсилює його драматургічний розвиток і сприяє формуванню цілісного аудіовізуального образу.

Результати аналізу засвідчили, що мультимедійні технології у цьому випадку виконують насамперед художньо-виражальну функцію. Вони не замінюють традиційне інструментальне виконавство, а розширюють його творчі можливості, відкриваючи нові засоби тембрового розвитку, просторового звучання та сучасної репрезентації академічної музики в цифровому культурному середовищі. Наведений приклад демонструє можливість органічного поєднання академічної виконавської традиції із сучасними мультимедійними технологіями без втрати художньої цілісності твору.

Порівняльний аналіз трьох досліджуваних кейсів дав змогу виявити як спільні закономірності, так і жанрово зумовлені особливості використання мультимедійних технологій у сучасному музичному виконавстві.

Аналіз авторської інтерпретації української народної колядки «Добрий вечір тобі, пане господарю» засвідчив, що мультимедійні засоби сприяють сучасній художній репрезентації традиційного музичного матеріалу, зберігаючи його жанрову специфіку та культурну ідентичність. У композиції «Зіронько ясна, світи» встановлено, що цифрові платформи забезпечують не лише поширення авторського твору, а й його подальше функціонування у виконавській практиці, розширюючи можливості художньої

[12] Суботенко Д. А. «Прелюдія для бандури»: аудіовізуальний інструментальний твір (творчий проєкт SUBOTENKO BAND). Facebook. URL: https://www.facebook.com/reel/1084570902164774 (дата звернення: 15.01.2026).

комунікації. Аналіз «Прелюдії для бандури» показав, що цифрові засоби музичного виробництва розширюють темброво-драматургічні можливості академічного інструментального виконавства та сприяють створенню цілісного аудіовізуального образу.

Попри жанрові відмінності досліджуваних творів, їх об'єднує спільний принцип організації художнього процесу. У всіх випадках мультимедійні технології інтегруються у виконавську інтерпретацію, цифрове музичне виробництво, аудіовізуальне оформлення та поширення твору в цифровому середовищі, забезпечуючи нові можливості його художньої репрезентації.

Узагальнення отриманих результатів дало змогу сформулювати авторську модель мультимедійної репрезентації української музичної культури на прикладі творчого проєкту SUBOTENKO BAND (рис. 1), яка відображає взаємозв'язок основних складників сучасного художньо-комунікативного процесу.

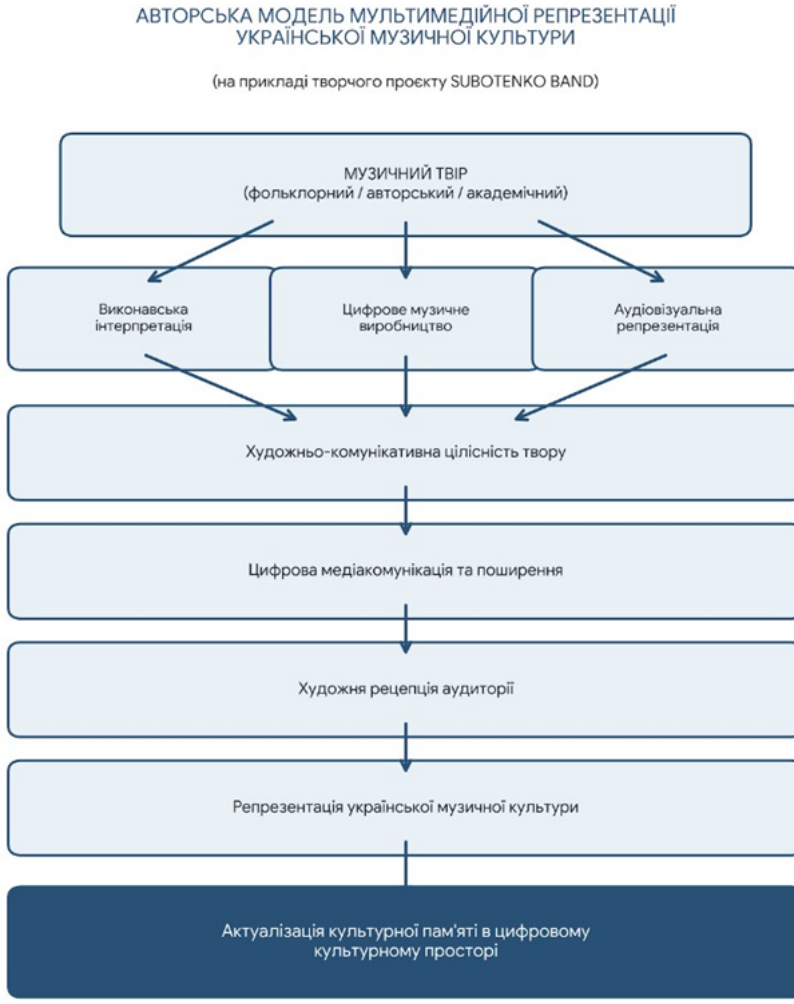

Рис. 1. Авторська модель мультимедійної репрезентації української музичної культури на прикладі творчого проєкту SUBOTENKO BAND

Таблиця 1

Основні компоненти авторської моделі мультимедійної репрезентації української музичної культури на прикладі творчого проєкту SUBOTENKO BAND

Компоненти авторської моделі мультимедійної репрезентації української музичної культури			
Компонент моделі	**Художній зміст**	**Мультимедійний компонент**	**Художньо-комунікативний результат**
Музичний твір	художній задум, музичний матеріал	цифрове проєктування творчого процесу	формування концепції твору
Виконавська інтерпретація	вокальне або інструментальне виконання	цифровий звукозапис, виконавська фіксація	створення індивідуального художнього образу
Цифрове музичне виробництво	аранжування, звукорежисура, темброве моделювання	цифрова обробка та зведення звуку	формування цілісного аудіопродукту
Аудіовізуальна репрезентація	відеодраматургія, монтаж, художній дизайн	створення аудіовізуального твору	цілісний аудіовізуальний образ
Цифрова медіакомунікація	поширення твору в цифровому середовищі	цифрові платформи та соціальні мережі	взаємодія з аудиторією та художня рецепція
Репрезентація української музичної культури	інтеграція твору в сучасний культурний простір	мультимедійне культурне середовище	популяризація української музичної культури та актуалізація культурної пам'яті

Таблиця 2

Порівняльна характеристика дослідницьких кейсів мультимедійної репрезентації української музичної культури (на прикладі творчого проєкту SUBOTENKO BAND)

Аналіз кейсів дослідження у контексті репрезентації української музичної культури			
Кейс дослідження	**Об'єкт мистецтвознавчого аналізу**	**Провідна художня функція мультимедійних технологій**	**Основний результат репрезентації**
«Добрий вечір тобі, пане господарю»	сучасна авторська інтерпретація української народної колядки	актуалізація традиційного музичного матеріалу засобами виконавської інтерпретації, цифрового музичного	сучасна репрезентація української фольклорної традиції й актуалізація культурної пам'яті
«Зіронько ясна, світи»	сучасна авторська вокальна композиція	розширення художньої комунікації та поширення твору в цифровому культурному просторі	інтеграція твору у виконавську практику та сучасний український пісенний простір
«Прелюдія для бандури»	сучасний академічний інструментальний твір	розширення художньо-виражальних можливостей академічного виконавства засобами цифрового музичного	сучасна репрезентація української академічної інструментальної музики в цифровому культурному просторі

Центральне місце в моделі посідає музичний твір, навколо якого взаємодіють виконавська інтерпретація, цифрове музичне виробництво, аудіовізуальне оформлення та цифрові канали поширення. Їхня взаємодія забезпечує створення цілісного художнього образу, його функціонування в сучасному медіапросторі та подальшу рецепцію аудиторією.

Практичну реалізацію запропонованої моделі конкретизовано у таблиці 1, де представлено основні етапи художньо-комунікативного процесу в цифровому музичному просторі, а результати порівняльного аналізу трьох досліджуваних кейсів систематизовано у таблиці 2.

Отримані результати підтверджують, що ефективність мультимедійної репрезентації визначається насамперед цілісністю художньої концепції та взаємодією всіх складових авторської моделі.

Висновки. У статті здійснено комплексне мистецтвознавче дослідження особливостей використання мультимедійних технологій у сучасному музичному виконавстві на прикладі творчого проєкту SUBOTENKO BAND. Проведений аналіз підтвердив,

що в умовах цифрової культури мультимедійні технології виконують не лише технічну, а й художньо-комунікативну функцію, впливаючи на виконавську інтерпретацію, цифрове музичне виробництво, аудіовізуальну репрезентацію та поширення музичного твору.

Дослідження трьох різножанрових кейсів – авторської інтерпретації української народної колядки «Добрий вечір тобі, пане господарю», вокальної композиції «Зіронько ясна, світи» та інструментального твору «Прелюдія для бандури» – засвідчило, що незалежно від жанрової природи музичного матеріалу інтеграція виконавської інтерпретації, цифрового музичного виробництва та аудіовізуальних засобів сприяє сучасній репрезентації української музичної культури в цифровому культурному просторі. Водночас кожен із проаналізованих творів демонструє власний спосіб реалізації цього процесу: актуалізацію фольклорної традиції, розширення художньої комунікації сучасної авторської музики та розкриття художнього потенціалу академічного інструментального виконавства.

На основі результатів дослідження запропоновано авторську модель мультимедійної репрезентації української музичної культури на прикладі творчого проєкту SUBOTENKO BAND, яка узагальнює взаємодію музичного твору, виконавської інтерпретації, цифрового музичного виробництва, аудіовізуальної репрезентації, медіакомунікації та художньої рецепції як взаємопов'язаних компонентів єдиного художньо-комунікативного процесу. Запропонована модель не претендує на універсальне пояснення всіх процесів репрезентації української музичної культури, однак може бути використана як концептуальна основа для аналізу подібних авторських мультимедійних практик.

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості їх використання у виконавській діяльності, під час створення сучасних мультимедійних музичних проєктів, у мистецькій освіті та в подальших мистецтвознавчих дослідженнях, присвячених взаємодії музичного мистецтва й цифрових технологій.

Перспективними напрямами подальших досліджень є розширення кола мистецьких кейсів, порівняльний аналіз різних моделей мультимедійної репрезентації української музичної культури, а також вивчення впливу цифрових платформ на художню рецепцію сучасного музичного мистецтва.

Отримані результати підтверджують доцільність використання авторських мультимедійних мистецьких практик як репрезентативних кейсів у сучасних мистецтвознавчих дослідженнях цифрової культури.

Література

1. Григор'єва М. С. Історично інформоване вокальне виконавство у дзеркалі сучасних музикознавчих досліджень. *Українська музика.* 2025. № 2(53). DOI: https://doi.org/10.32782/2224-0926-2025-2-53-4
2. Зубрій М. «Зіронько ясна, світи»: авторський поетичний текст. Facebook. URL: https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid0ZALy1Yz4fTBxNFhSdskKGe1biVY325f5AxAwDuCsJEWmdegKKZW539NrdDKkBhN5l&id=100023045088439 (дата звернення: 13.01.2026).
3. Волинець В., Трач Ю. Цифрова культурна пам'ять України у період війни: трансформації, виклики та перспективи. *Питання культурології*. 2026. Вип. 47. С. 130–142. https://doi.org/10.31866/2410-1311.47.2026.360791
4. Суботенко Д. А. «Добрий вечір тобі, пане господарю»: авторська аудіовізуальна інтерпретація української народної колядки (творчий проєкт SUBOTENKO BAND). Facebook. URL: https://www.facebook.com/reel/1624658474260852 (дата звернення: 12.01.2026).
5. Суботенко Д. А. «Зіронько ясна, світи» (слова Марії Зубрій, музика Дмитра Суботенка): аудіовізуальний музичний твір (творчий проєкт SUBOTENKO BAND). Facebook. URL: https://www.facebook.com/reel/1169388233612192 (дата звернення: 15.01.2026).

6. Суботенко Д. А. «Прелюдія для бандури»: аудіовізуальний інструментальний твір (творчий проєкт SUBOTENKO BAND). Facebook. URL: https://www.facebook.com/reel/1084570902164774 (дата звернення: 15.01.2026).
7. Тормахова А. Цифрові технології як основа формування digital anthropology. *Українська культура : минуле, сучасне, шляхи розвитку.* 2023. Вип. 47. *С.* 45–49. https://doi.org/10.35619/ucpmk.v47i.721
8. Auslander P. Liveness: Performance in a Mediatized Culture. 3rd ed. London : Routledge, 2023. 248 p.
9. Cook N. Music: A Very Short Introduction. 2nd ed. Oxford : Oxford University Press, 2021. 176 p.
10. Couldry N., Hepp A. The Mediated Construction of Reality. Cambridge : Polity Press, 2017. 290 p.
11. Van Dijck J., Poell T., de Waal M. The Platform Society: Public Values in a Connective World. Oxford : Oxford University Press, 2018. 226 p.

Дата першого надходження статті до видання: 14.07.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 08.09.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 04.11.2026

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу
CC BY 4.0